Súd:	Okresný súd Bratislava V
Spisová značka:	12C/83/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1507206287
Dátum vydania rozhodnutia:	31. 05. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Viera Sandtnerová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA5:2011:1507206287.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v právnej veci žalobcu: Q. A., nar. XX.X.XXXX, bytom A. 6, T., zast. JUDr. Branislavom Jablonkom, advokátom, AK Búdkova 26, Bratislava, proti žalovanej: SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s. r. o., so sídlom Panónska cesta 9, Bratislava, IČO: 31 347 291, zast. JUDr. Rudolfom Adamčíkom, advokátom, AK Liptovská 2/A, Bratislava, o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Žalovaná je p o v i n n á ospravedlniť sa žalobcovi v časopise PLUS 7 DNÍ v dvoch po sebe nasledujúcich týždenníkoch časopisu tou istou hrúbkou a veľkosťou písma ako boli uverejnené napadnuté výroky s tým, že prvé ospravedlnenie je povinná zverejniť do 7 dní od právoplatnosti rozsudku a to uverejnením ospravedlnenia v týždenníku PLUS 7 DNÍ nasledovného znenia:

Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s. r. o. ako vydavateľ týždenníka PLUS 7 DNÍ sa ospravedlňuje Q. A. za nepravdivý výrok uverejnený v týždenníku PLUS 7 DNÍ č. 5 zo dňa 02.02.2007 v článku pod názvom „Čertovský kšeft“ a v týždenníku PLUS 7 DNÍ č. 6 zo dňa 09.02.2007 v článku pod názvom „Vraždy pre „vládnych““, v ktorom autorka článku Q. A. tvrdila, že Q. A. si objednal vraždy iných osôb.

Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s. r. o. ako vydavateľ týždenníka PLUS 7 DNÍ sa ospravedlňuje Q. A. za to, že v uvedených týždenníkoch PLUS 7 DNÍ zo dňa 02.02.2007 a zo dňa 09.02.2007 zverejnilo meno, priezvisko a fotografie Q. A. najmä v súvislosti s tým, že Q. A. si objednal vraždy iných osôb.

Žalovaná je p o v i n n á v súvislosti s ospravedlnením na prvej strane časopisu PLUS 7 DNÍ uverejniť výrok znenia:

„Ospravedlnenie Q. A. na strane _____“, v ktorom zároveň uvedie číslo strany, na ktorej je uverejnené ospravedlnenie.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojím návrhom podaným na súd dňa 05.03.2007 ochrany osobnosti a náhrady nemajetkovej ujmy. Petit návrhu počas konania vo veci samej viackrát upravil, ktorý ustálil na pojednávaní dňa 05.03.2009. Žiadal, aby súd zaviazal žalovanú ospravedlniť sa žalobcovi v časopise PLUS 7 DNÍ v dvoch

po sebe nasledujúcich týždenníkoch časopisu tou istou hrúbkou a veľkosťou písma ako boli uverejnené napadnuté výroky do 7 dní od právoplatnosti rozsudku a to uverejnením ospravedlnenia v týždenníku PLUS 7 DNÍ nasledovného znenia:

Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s. r. o. ako vydavateľ týždenníka PLUS 7 DNÍ sa ospravedlňuje Q. A. za nepravdivý výrok uverejnený v týždenníku PLUS 7 DNÍ č. 5 zo dňa 02.02.2007 v článku pod názvom „Čertovský kšeft“ a v týždenníku PLUS 7 DNÍ č. 6 zo dňa 09.02.2007 v článku pod názvom „Vraždy pre „vládnych““, v ktorom autorka článku Q. A. tvrdila, že Q. A. je nebezpečný recidivista, sebavedomý zločinec, známy kriminálnik, nebezpečný človek, recidivista s primitívnymi spôsobmi a že si objednal vraždy iných osôb.

Vydavateľstvo SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, s. r. o. ako vydavateľ týždenníka PLUS 7 DNÍ sa ospravedlňuje Q. A. za to, že v uvedených týždenníkoch PLUS 7 DNÍ zo dňa 02.02.2007 a zo dňa 09.02.2007 zverejnilo meno, priezvisko a fotografie Q. A. najmä v súvislosti s tým, že Q. A. je nebezpečný recidivista, sebavedomý zločinec, známy kriminálnik, nebezpečný človek, recidivista s primitívnymi spôsobmi a že si objednal vraždy iných osôb.

Žalovaná je p o v i n n á v súvislosti s ospravedlnením na prvej strane časopisu PLUS 7 DNÍ uverejniť výrok znenia:

„Ospravedlnenie Q. A. na strane _____“, v ktorom zároveň uvedie číslo strany, na ktorej je uverejnené ospravedlnenie.

Žalobca zároveň žiadal, aby mu súd priznal aj nemajetkovú ujmu vo výške 200 000Eur.

Návrh odôvodňoval tým, že žalovaná, ako vydavateľ časopisu PLUS 7 dní uverejnila v dvoch po sebe nasledujúcich číslach a to dňa 02.02.2007 a 09.02.2007 články pod názvom „Čertovský kšeft“ a „Vraždy pre vládnych“, kde bolo uverejnených viacero skutkových tvrdení, ktoré sa nezakladajú na pravde. Žalovaná napr. tvrdila, že žalobca je nebezpečný recidivista, ktorý mal tvrdiť, že X vraždy chcel pre vládu, že zaplatí XX.XXX dolárov vykonávateľom vraždy, že I. K. ponúkol dobrý zárobok, je známy kriminálnik, recidivista, objednávateľ vrážd, sebavedomý zločinec, mimoriadne vulgárny, obzvlášť nebezpečný recidivista so psychopatickými tendenciami ... Všetky tieto výroky boli uverejnené aj s fotografiou žalobcu, s výraznou podobizňou jeho tváre. Týmto došlo k závažnému zásahu do osobnostných práv žalobcu. Uverejnené informácie sú nepravdivé, difamujúce. Žalobca má čistý register trestov čo preukázal aj doloženým výpisom.

Žalovaná žiadala návrh zamietnuť. Tvrdila, že uverejnením fotografií s podobizňou žalobcu v predmetných článkoch nedošlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv. Fotografie boli vyhotovené a následne použité v súlade so spravodajskou licenciou. Čo sa týka „nepravdivých, difamujúcich tvrdení“ jednalo sa o hodnotiaci úsudok autorky článku, ktorý vychádzal z pravdivého skutkového základu. Žalobca nepopiera, že bol viackrát súdne trestaný a pokiaľ sa autorka článkov zmieňuje o osobe žalobcu ako o objednávateľovi, jedná sa o podozrenie s ohľadom na informácie, ktoré autorka v článkoch poskytuje čitateľovi o štádiu trestného stíhania vedeného proti žalobcovi orgánmi činnými v trestnom konaní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, vypočul svedkov: Q. A., O.. arch. O. U., I. P., I. R., E.. H. D., D.. R. U., D.. S. M., Q. C., E.. A. P., O. H., D.. R. Z., oboznámil sa s predloženými listinnými dokladmi najmä: žiadosťou o výpis z registra trestov žalobcu so záznamom registra trestov, článkom uverejneným v týždenníku PLUS 7 dní č. 5 02.02.2007 pod názvom „Čertovský kšeft“, článkom uverejneným v týždenníku PLUS 7 dní č. 6 pod názvom „Vraždy pre „Vládnych““, výpismi z obchodného registra týkajúce sa žalobcu, daňovými priznaniami žalobcu a dokladmi založenými k žiadosti žalobcu o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, fotokópiou častí týždenníka PLUS 7 dní obsahujúcou článok „V base našli mobily“ zo dňa 20.03.2007, Uznesením KS v Bratislave 4Tpo 7/07 zo dňa 01.02.2007,

Nálezom Ústavného súdu SR 1Us 352/06 - 56 zo dňa 10.01.2007, článkom uverejneným v denníku Plus 1 deň pod názvom „Normálne stretnutie?“ zo dňa 04.05.2007, prepúšťacou správu FNsP Bratislava zo dňa 04.12.2008 týkajúcou sa žalobcu, odpisom registra trestov žalobcu, rozsudkom KS v Košiciach 5Sp 12/2003 - 476 zo dňa 14.01.2008, zápisnicou OS v Námestove ohľadne výsluchu svedkyne R. zo dňa 13.04.2010 a 02.06.2010, zápisnicou OS v Námestovo o výsluchu D. R. zo dňa 13.04.2010, zápisnicou o výsluchu svedka spísanou na OS Spišská Nová Ves dňa 20.04.2010 - svedok E.. H. D., zápisnicou o výsluchu svedka D.. R. Z. spísanou pred OS Košice 1 dňa 05.05.2010, návrhom na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v konaní vedenom na OS BA II č. k. 19C 39/2009, fotokópiou časti časopisu Oravec obsahujúcou článok „Kedysi Suchohorčanov bili iní, teraz sa bijú sami“, rozsudkom OS Bratislava II 19C 39/2009 - 229 zo dňa 30.03.2010 (nie je právoplatne skončená vec), prológom ústavnej sťažnosti bez dátumu napísaným žalobcom v tom čase v Ústave výkonu väzby, Chorvátska 5, Bratislava, uznesením OS v Nitre 1T 205/89 o účasti na amnestii, uznesením OS v Nitre 1Rt- 4(92-15) zo dňa 10.01.2002 o zamietnutí o rehabilitáciu ..., obžalobou OP v Trnave - vec vedená na OS v Trnave 1T 206/89, článkom Hospodárskych novín zo dňa 21.12.2005 pod názvom „Vraždy na objednávku sa skončili obžalobou“, výpisom z googlu s názvom Q. A., chronológiou zločinu (názov upresnil žalobca) zo dňa 17.07.2002, odvolaním sp. zn. 36-24K323/00 zo dňa 21.12.2001, zmenkovým platobný rozkazom 2Zm 43/99 zo dňa 02.02.2000, uznesením NS SR Ndob 445/03, opatrením KS v Banskej Bystrici č. k. 25(36)-24K323/00-1151, stanoviskom KS v Banskej Bystrici zo dňa 16.06.2004, uznesením KS v Banskej Bystrici č. k. 36-24K323/00-ďu-29, návrhom na doplnenie dokazovania a iných klamstiev D.. D. M. vo veci 9Cbs 193/2004 - 298, listom C.r. M. Ministerstvu vnútra SR zo dňa 11.03.2005, rešeršou tlače (spomínala vo výsluchu autorka článku Q. A. ako jeden zo zdrojov informácii, z ktorých čerpala pri príprave žalovaných článkov), aktuálnym prehľadom tlače z 05. - 06.05.2011 ohľadne ohlasov na pojednávanie pred OS Bratislava I v trestnej veci žalobcu, ostatnými dokladmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Dňa 02.02.2007 bol uverejnený v týždenníku PLUS 7 DNÍ č. 5 na strane XX-XX článok pod názvom „Čertovský kšeft“ a v týždenníku PLUS 7 DNÍ č. 6 zo dňa 09.02.2007 na strane XXX-XXX článok pod názvom „Vraždy pre „vládnych““, ktorých autorkou je Q. A.. Pri obidvoch článkoch je uverejnená fotografia žalobcu; pri prvom s jeho podobizňou tváre (poskytuje rozhovor televízií E.) a pri druhom aj s fotografiou celej postavy (vychádza z budovy -N. pre výkon väzby T.).

Žalobca, prostredníctvom svojho zástupcu, návrh odôvodňoval tým, že tvrdenia v článkoch uvedené týkajúce sa jeho osoby (napr. „známy kriminálnik a recidivista“, „nebezpečný človek“, „objednávateľ vrážd“, „sebavedomý zločinec“, ...) sú nepravdivé a difamujúce, ktoré zasiahli do jeho osobnostných práv a tento zásah bol ešte umocnený tým, že pri článkoch boli zverejnené jeho fotografie. Autorka článku nerešpektovala prezumpciu neviny, ale postavila článok na prezumpcii žalobcovej viny a nepravdivými, resp. neúplnými a neobjektívnymi informáciami ovplyvňuje verejnú mienku v žalobcov neprospech s cieľom ho očierniť v očiach širokej verejnosti. O žalobcovi tvrdila, že je nebezpečný recidivista napriek tomu, že všetky tresty žalovaného boli v čase uverejnenia článkov zahladené a na žalobcu sa hľadí ako na nevinného. Žalobcu autorka označila ako nebezpečného a pritom neuviedla akých trestných činov sa dopustil a teda neumožnila čitateľovi si urobiť o žalobcovi svoj vlastný pohľad k takémuto označeniu. Uverejnené články pôsobili aj na známych žalobcu veľmi negatívne, znevažovali jeho osobnosť a sú tendenčné. U vypočutých svedkov vzbudili výroky uvedené v článkoch pohoršenie, pretože ho poznajú inak, ako bol v predmetných článkoch popísaný. Zásah do osobnostných práv žalobcu bol zvýraznený uverejnením jeho fotografií so stručným komentárom autorky článku a zverejnením jeho mena a priezviska. Žalobca pociťuje zvýšenú ujmu tým, že ľudia si ho môžu všímať a poukazovať na neho negatívnym spôsobom a to najmä v súvislosti s fotografiou zachytávajúcou „ostatky“ ľudského tela, čo deklaruje, že žalobca by mal byť objednávateľom vrážd. Pripojenie fotografii, na základe ktorých dotyčnú osobu spoznávajú ľudia na ulici a odvracajú sa od nej, pretože má byť pre spoločnosť osobou vysoko nebezpečnou, mnohonásobne zvýrazňuje zásah do žalobcových osobnostných práv a teda je na mieste priznať mu aj náhradu nemajetkovej ujmy.

Žalovaná žiadala návrh zamietnuť. Podľa jej názoru uverejnenými článkami nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostnej sféry žalobcu, nebola poškodená jeho povesť, česť ani vážnosť s ohľadom na povesť, ktorú v tom čase žalobca požíval. Ani jeden z vypočutých svedkov nepotvrdil, že by v príčinnej súvislosti so žalovanými článkami na žalobcu zanevrel resp. zmenil svoje správanie k

nemu. Zástupca žalovanej uviedol, že bolo množstvo článkov ohľadne žalobcu zverejnených v iných médiách pred uverejnením predmetných článkov, ktoré mohli ovplyvniť názor svedkov na žalobcu. Boli to články uverejnené v Pravde, Novom Čase, Hospodárskych novinách, kde bol žalobca vykreslený ako objednávateľ vrážd skutkovými tvrdeniami obsiahnutými už v titulkoch článkov. Z obidvoch žalovaných článkov, z ich kontextu vyplýva, že voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie, že ešte prebiehalo, oboznamuje čo si myslia o jeho skutkoch vyšetrovatelia, prokurátori, ako to polícia organizovala, aby mala dôkazné prostriedky proti žalobcovi. Druhý článok informuje, že žalobca bol prepustený z väzby. Obidva články sú legitímne, verejnosť má právo byť informovaná o tom, keď polícia zorganizuje investigatívny postup na preukázanie trestnej činnosti. Legitímne články sú aj v tom zmysle, že žalobca už od roku 2005 bol osobou verejného záujmu, čo pretrvávalo aj v čase zverejnenia článkov. Zástupca žalovanej ďalej poukázal na ustálenú judikatúru slovenských súdov ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Pokiaľ ide o právnu otázku neoprávnenosti zásahu osobitne poukázal na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ohľadne voľby techniky novinára, ktorá je výlučným oprávnením tlače a žiadny súd nemôže nahradiť novinárov pri stanovení spravodajskej techniky, ktorú majú použiť. Európsky súd zdôraznil, že „článok 10 nechráni iba podstatu vyjadrených myšlienok a informácii, ale takisto aj formu, prostredníctvom ktorej sú rozširované“. Navrhoval preto, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že v predmetných článkoch sa hovorí o tom, že si mal objednať vraždy a za likvidáciu zaplatiť. To sa v článkoch konštatuje ako holý fakt bez dôkazu. On je štatutárnym zástupcom bývalej firmy S. X., a. s., v súčasnosti H. G., a. s., ktorú získal na základe kúpnej zmluvy od záložného veriteľa. Po získaní firmy za nimi prichádzali viaceré skupiny, ktoré ich vydierali. Došlo aj k sporu s urbariátom. Vec sa riešila súdne. Potvrdil, že v minulosti bol viackrát súdne trestaný a odsúdený a to v súvislosti 2x s autonehodami, ublížením na zdraví, rozkrádaním socialistického majetku, za hanobenie komunistickej strany, poškodzovanie záujmov Československa v cudzine. Všetky tresty sú už zahladené a túto trestnú činnosť spáchal pred rokom 1989. Po revolúcií už trestaný nebol. Nie je pravdou tvrdenie autorky článkov, že si objednal vraždy ľudí. Ani tvrdenie, že je psychopat sa nezakladá na pravde, pretože nikdy nebol psychiatrom uznaný za psychicky chorého človeka, ani nebol liečený na psychiatrickú diagnózu. Uverejnenie predmetných článkov malo veľmi zlý vplyv na neho aj jeho blízkych. Autorka článkov skôr ako napísala predmetné články siahla po impulzoch, ktoré dostala od skorumpovaných policajtov, spojila sa s mafiou, namiesto toho, aby sa pred ich uverejnením prišla jeho spýtať, čo je na tom pravdy. V článkoch uviedla nepravdivé informácie v tom smere, že napr. mal tri mená, nejaké exotické a pod., čo však nie je pravdou. Hľadala na ňom len všetko zlé, nehovorila o tom, že pomáhal mnohým ľuďom, zaplatil im veľké peniaze za operácie a pod. On sám musel hľadať na ňu kontakt, aby sa jej spýtal, prečo tak koná. Dal goralským darebákom prácu a A. písala, že ich okráda. Keď prišiel napr. k nemu elektrikár, povedal mu, že suchohorčania povedali, že na nich strieľal. Takisto vodári sa pýtali, kde strieľal. Uverejnené články zasiahli veľmi aj jeho družku, ktorá je dobrou ženou a ktorú to veľmi trápilo. Susedia sa jej pýtali, či je pravdou, že lúpil, vraždil a pod. Jeho samého ľudia na verejnosti spoznávali. Napríklad v autobuse deti na neho ukazovali a vsádzali sa, či je to on alebo nie. Známi tajili, že sa s ním poznajú, pretože má zlé meno, je vrah, okradol M..

(Poznámka sudkyne: Z výpovede žalobcu boli vyňaté tie časti, kde žalobca sa vulgárne a dehonestujúco vyjadroval o obyvateľoch J. U., verejne známych osobách, autorke článkov...).

Svedkyňa Q. A. (autorka predmetných článkov) vypovedala, že prvý článok písala, keď žalobca bol prepustený z väzby, kde bol v súvislosti s prejednávaným trestným činom objednania vrážd, kde konanie nie je ešte právoplatne skončené. Písala o objednávke vrážd už aj predtým, pretože to bola závažná udalosť. Druhý článok vychádzal z toho, že sa dozvedela o tom, že syn predsedu súdu v T. T. spolupracoval so žalobcom ohľadne Rašeliny. Informácie získavala z rôznych zdrojov (poškodení, listinné dôkazy...). Stanovisko žalobcu sa jej nepodarilo zistiť. Pri tvrdení, že žalobca je nebezpečný recidivista vychádzala z toho, že bol 13x súdne trestaný - opakovane páchal trestnú činnosť, čo samo osebe je prejavom nebezpečnosti. To, že je sebavedomý zločinec zistila jednak z jeho vystupovaní, ako aj z tvrdenia sudcov v T. T., ktorí na neho nemali dobré spomienky a poznali ho ešte pod menom T.. Tvrdenie, že žalobca má primitívne spôsoby je podložené tým, že zaslal predsedovi Krajského súdu v T. T. oficiálny list, kde sa o jednej sudkyni vyjadril, že „E.“. Jeho spôsoby hodnotila za primitívne aj

vzhľadom na to, že vo svojom prejave používa vulgarizmy. Ohľadne objednania vrážd vychádzala z obžaloby, ktorá je prejednávaná na okresnom súde v T..

Svedkyňa O.. I.. O. U. vo svojej výpovedi uviedla, že so žalobcom sa pozná pracovne. Pracuje ako súdny znalec v odbore stavebníctvo, oceňovanie nehnuteľnosti. Asi 2 - 3-krát bola na J. U., kde sa nachádza rašelinisko, kde bola zamerať stavbu. Ohľadne žalobcu čítala v týždenníku PLUS 7 dní viacero článkov. O ktoré predmetné články sa v prejednávanej veci jedná nevedela. Čítala aj články o pripravovanej vražde, ktorá nebola dokonaná. V podstate všetky články o žalobcovi na ňu vplývali negatívne. Žalobcu označila ako komplikovanú osobu, ale z jeho strany ona hrozbu necíti. Čo sa týka vulgárneho vyjadrovania, dopredu si vyhradila, aby sa s ňou tak nerozprával. Nikdy nebola svedkom, že by sa žalobca voči iným osobám správal agresívne.

Svedkyňa I. P. vypovedala, že pracuje v advokátskej kancelárii Dr. R. & partners od januára 2001 ako vedúca kancelárie. Žalobcu pozná ako klienta, ktorý kanceláriu navštívil prvýkrát niekedy pred 5-6 rokmi, keď ešte sídlili na H.. Pracovne rokoval s C.r. R., avšak konkrétne sa nevedela vyjadriť v akých to bolo veciach. Pri ich rozhovoroch nikdy nebola prítomná. Žiadne zápisy z týchto rokovaní sa nerobili. Vie, že p. A. chodieval do kancelárie dosť často a to niekedy aj každý druhý deň alebo viackrát do týždňa. Nikdy nebola svedkom toho, že by C.. R. a p. A. hovorili o osobných veciach resp. že by sa p. A. pred C.r. R. sťažoval, že ho preberajú médiá. Čo sa týka vzťahu medzi C.r. R. a p. A. jednalo sa o čisto pracovný vzťah.

Svedkyňa I. R. vo svojej výpovedi uviedla, že žalobca je jej známy. Predmetné články čítala a dostala z nich šok. Na pána A. mala dobrý úsudok, pretože zachránil jej mužovi život tým, že vybavil urýchlene operáciu v T.. Bola zhrozená, čo sa o p. A. v článkoch píše, pretože ho považovala za sympatického. Jej vzťah sa však ani po prečítaní článkov k p.A. nezmenil.

Svedok D. R. uviedol, že žalobca je jeho známy. Predmetné články nečítal, ale počul o nich. Nebral ich do úvahy, nezaujímalo ho to. Jeho vzťah k žalobcovi sa nezmenil.

Svedok E.. H. D. vypovedal, že so žalobcom má pracovný vzťah, lekár -pacient. Spoznal ho v roku 2007, kedy bol uňho na lekárskom vyšetrení v čase, keď bol umiestnený v N. A. Týždenník PLUS 7 dní číta nepravidelne. Nejaké články o žalobcovi čítal, ale nevie presne ktoré. Tie, ktoré čítal sú písané tak, ako články písané v tomto týždenníku t. j., aby na čitateľa pôsobili zaujímavo a pútavo. Aby sa dobre predávali. A. opisovali ako arogantného. U neho sa však tak nesprával. Po prečítaní článkov sa jeho správanie k žalobcovi nezmenilo. Naďalej ho vnímal tak, že určite patril do skupiny tých inteligentnejších pacientov, ktorých mal alebo má.

Svedok D.. R. U., po oboznámení sa s predmetom konania uviedol, že v čase, keď pôsobil ako minister spravodlivosti SR bol vykonávaný monitoring článkov uverejnených v médiách, ktoré sa týkali justície, sudcov, súdov ako aj jeho osoby. Je možné, že čítal aj predmetné články, avšak na obsah si vzhľadom na množstvo vecí nepamätá. Vie o medializácii osoby žalobcu aj to, že boli voči nemu nejaké trestné stíhania. Bola aj nejaká kauza ohľadne S. X.. Pamätá si, že keď bol raz na súde v čase, keď pôsobil ako minister spravodlivosti SR, vo svojej veci voči SME, ako verejnosť tam bol prítomný aj Q. A.. Malo to byť niekedy v rokoch 2006 - 2007. V tom čase nevedel ani kto to je. Po pojednávaní ho Q. A. oslovil na chodbe s tým, či by sa s ním ako minister spravodlivosti nemohol stretnúť. Odpovedal mu, že ak má nejaké problémy súvisiace s justíciou, nech to napíše, pretože nemohol zaručiť vzhľadom na svoju zaneprázdnenosť osobné stretnutie s ním, ktoré chcel, resp. ktorého sa dožadoval.

Svedok D.. S. M. vypovedal, že nemá vedomosť o čo sa jedná, Plus 7 nečíta, televíziu nepozerá. Nevie o čo ide. Po oboznámení s predmetom prejednávanej veci uviedol, má vedomosť o tom, že p. A. je spojený s nejakou kauzou „rašeliny“. Bližšie sa vyjadriť nevedel. Nepamätá si, či sa na neho písomne žalobca obrátil. Prax býva taká, že pokiaľ sa nejaká vec týka určitého rezortu, pridelí sa na vybavenie tomuto rezortu. Odpoveď podpisuje buď vedúci kancelárie alebo ak sa jedná o osobnú vec, podpisuje

to aj on; avšak vzhľadom na množstvo vecí, spolieha sa na zodpovedných pracovníkov, ktorí majú vec na starosti. Na konkrétne sťažnosti od žalobcu si nepamätá.

Svedkyňa Q. C. vo svojej výpovedi uviedla, že žalobca je jej zákazníkom, ktorému šije veci. V minulosti pravidelne čítala týždenník PLUS 7 dní, ale teraz ho nečíta na základe takých informácií, dezinformácií všeobecne. Čítala článok o žalobcovi niekedy v lete až jeseni 2008 a to sa jednalo o dva články. Bolo v nich písané niečo také, že žalobca mal navádzať niekoho na vraždu. Keď si to prečítala veľmi sa rozhorčila a zavolala mu, či je to pravda. Žalobcu totiž pozná ako iného človeka a v článkoch akoby sa písalo o niekom inom. On sa jej na to opýtal, či tomu verí a povedal jej, že je to „blbosť". V roku 2008 bola po operácií, kde jej žalobca veľmi pomohol, je mu za to vďačná. Vždy s ním mala dobré vzťahy a bol k nej slušný. Bola však svedkom toho, že susedia okolitých vchodov vonku hovorili, že majú za suseda vraha, nájomného vraha.

Svedok E.. A. P. uviedol, že žalobca je jeho pacientom, ktorého dobre pozná. Pamätá si, že niekedy v rokoch 2007 - 2008 v PLUS 7 Dní boli uverejnené nejaké články o Q. A., v ktorých sa hovorilo, že ide o nebezpečného recidivistu, kriminálnika, ktorý si objednal vraždy, ďalej únos podnikateľa, hovorilo sa tam o žene, ktorá mala byť zavraždená a že to bolo všetko nahrané. Vie o tom, že sa jednalo o nejaké rašelinisko X., kde za ťažbu sú veľké peniaze s malými nákladmi. Pokiaľ vie, Q. A. nebol za takéto činy nikdy odsúdený a nakoľko u nás platí prezumpcia neviny, tak nemožno o niekom niečo takéto písať do novín. Jeho sa pýtali známi a aj zamestnanci, čo sa deje a musel vysvetľovať svoj názor na A., ktorého dobre pozná a pozná ho aj jeho žena. Títo ľudia boli z toho prekvapení. On celú túto kauzu považoval za humbug. A. môže charakterizovať ako svojrázneho človeka, ktorý je výbušný a vie sa aj oduševniť, ale v styku s ním nemôže povedať, že by bol agresívny, vulgárny a pod. Po prečítaní článkov ho to prekvapilo a keď sa p. A. objavil, tak sa ho na to pýtal. On bol veľmi rozhorčený, ale vraj „nemôže ho to schvátiť, pretože je na to nastavený". Nakoľko už všeličo zažil. Čo sa jeho samého týka, vzťah k žalobcovi sa nezmenil.

Svedkyňa O. H. uviedla, že býva na A. ul. č. X v T. na X.. poschodí a p. A. býval na prízemí. Poznali sa ako susedia. Asi tri roky dozadu bol uverejnený v týždenníku PLUS 7 Dní článok o p. A., kde bol popísaný jeho životopis, prípady, že bol zapletený do nejakých zločinov, a že je chrapúň. Názov článku nevie. Presne si jeho obsah nepamätá. V tom čase ešte žila jej matka a ona nepravidelne PLUS 7 dní kupovala. Článku veľkú pozornosť nevenovala, iba tak, že sa jednalo o ich suseda. Všetci susedia boli z tohto článku v šoku. Ona p. A. poznala X-X rokov dozadu pred uverejnením článku a bol to slušný sused, veselý. Čo sa týka vážnosti tvrdení uvedených v článku išlo o to, že tieto tvrdenia boli na papieri. Postoj k p. A. však nezmenila. O tom článku sa so žalobcom nerozprávala, ale neskôr sa jej aj ostatných susedov p. A. opýtal, či ho čítali. Jednalo sa o prvý takýto článok a neskôr boli uverejnené aj iné články, potom čo bol vzatý do vyšetrovacej väzby. Podľa nej po uverejnení článku si nemyslí, že by došlo k nejakým zmenám a problémom v spolužití žalobcu so svojou družkou.

Svedok D.. R. Z. uviedol, že žalobcu osobne nepozná, iba z masmédií. Žalobca bol účastníkom konania, ktoré viedol na ÚS SR, ale so žalobcom sa osobne nestretol a nemá o ňom žiadne informácie. PLUS 7 Dní vôbec nečíta. K veci sa ďalej vyjadriť nevedel.

Z odpisu z Registra trestov GP SR - záznamu zo dňa 02.03.2009 súd zistil, že žalobca bol v priebehu rokov 1968 až 1998 14x právoplatne odsúdený pre rôzne trestné činy. Všetky odsúdenia boli zahladené a na páchateľa sa hladí akoby nebol odsúdený. O všetkých zahladeniach odsúdenia bolo rozhodnuté pred uverejnením predmetných článkov.

Z doložených listinných dôkazov (č. l. 477 a nasl.) bolo zistené, že pred uverejnením článkov týždenníku PLUS 7 DNÍ rôzne média zverejnili sériu článkov týkajúcich sa sporov o „rašelinisko" v obcí J. U. a venovali sa tiež „kauze" Q. A., ktorý mal byť obžalovaný z toho, že si objednal vraždy viacerých osôb, ktoré mali súvis s „rašeliniskom". Verejnosť informovali aj o práci polície a jej spôsobe získavania dôkazov pre odhalenie trestnej činnosti súvisiacej s uvedenou problematikou. Situáciu monitorovali už od roku 2005 na základe čoho sa žalobca stal osobou verejného záujmu. Doteraz média prinášajú informácie o priebehu súdneho konania so žalobcom.

Zo zápisnice o pojednávaní na OS Bratislava II zo dňa 28.09.2009 vo veci 7C/115/2008 súd zistil, že Q. A. bola udelená poriadková pokuta s upozornením na možnosť vykázania z pojednávacej miestnosti z dôvodu, že právneho zástupcu protistrany označil ako „sviňu jednu plešatú boľševickú“ a na adresu autorky článku sa vyjadril, že o ňom písala len „pi....ny, sviňa jedna“. Na nevhodné správanie sa, zákaz používania vulgarizmov bol žalobca upomínaný aj tunajším súdom pod hrozbou použitia poriadkových opatrení v prejednávanej veci z dôvodu, že verbálne napadol a aj fyzicky barlami priamo v pojednávacej miestnosti sa snažil napadnúť zástupcu žalovanej. Nakoľko jeho správanie bolo agresívne a nepredvídateľné bola privolaná justičná stráž, ktorej zásah však nebol potrebný, pretože žalobca sa upokojil.

Podľa Čl. 19 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Tie isté práva garantuje aj Čl. 10 Listiny základných práv a slobôd a priznáva mu ich aj Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Čl. 10 ods. 2) a Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach (Čl. 17).

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1, 3 OZ písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy, týkajúce sa fyzickej osoby alebo jeho prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením. Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez povolenia fyzickej osoby vyhotoviť a použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké, umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

V rámci všeobecného osobnostného práva sa poskytuje občianskoprávna ochrana len proti takým konaniam, ktoré sú spôsobilé objektívne privodiť ujmu na osobnostných právach subjektu tým, že znižujú jeho česť u iných ľudí a tým ohrozujú vážnosť jeho postavenia a vážnosť, ktorú subjekt požíva v očiach členov spoločnosti. Brániť sa proti neoprávneným zásahom je výlučne v dispozícii subjektu práva. K neoprávnenému porušeniu osobnostného práva môže prísť najčastejšie formou skutkových tvrdení (faktov), ktoré sa preukážu ako nepravdivé alebo formou hodnotiacich úsudkov - kritiky, ktorá je neoprávnená a prekračuje medze potrebné k dosiahnutiu sledovaného a spoločensky uznávaného účelu (cieľa, kritiky). Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe, pričom z hľadiska poskytnutia ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene či nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie právom chránených práv osobnosti fyzickej osoby.

Podľa čl. 26 ods. 1 Ústavy SR patria sloboda prejavu a právo na informácie medzi základné práva slobody. Takéto právo je zaručené aj Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení neskorších protokolov (ďalej len „Dohovor“).

Každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom (čl. 26 ods. 2 Ústavy SR).

Sloboda prejavu tvorí jeden zo základných prvkov demokratickej spoločnosti a jednu zo základných podmienok pre rozvoj a uplatnenie každého jednotlivca. S výhradou odseku 2 článku 10 vyššie citovaného Dohovoru, nevzťahuje sa len na informácie alebo myšlienky, ktoré sú priaznivo prijímané alebo považované za neútočné alebo neutrálne, ale tiež na také, ktoré urážajú, šokujú alebo zjatrujú. Článok 10 chráni nielen podstatu vyjadrených ideí a informácií, ale aj ich formu, v ktorej sú

sprostredkované. Táto sloboda podlieha len výnimkám zakotveným v čl. 10 ods. 2 Dohovoru, ktoré ale musia byť striktne formulované.

Za podmienok ods. 2 príslušného článku v sebe výkon slobôd zahŕňa i povinnosť a zodpovednosť , čo sa vzťahuje aj na tlač. Tieto povinnosti a zodpovednosť môžu mať dopad tam, kde je predmetom skúmania útok na povesť súkromných osôb a ohrozenie práv iných . Z toho dôvodu je poistka, ktorú článok 10 Dohovoru priznáva novinárom vo vzťahu k spravodajstvu o otázkach verejného záujmu podmienená tým, že títo novinári konajú v dobrej viere s cieľom poskytnúť presné a dôveryhodné informácie v súlade s novinárskou etikou (GOODWIN

Obmedziť slobodu prejavu a právo na informácie zákonom je možné len vtedy, ak ide o opatrenia v demokratickej spoločnosti nevyhnutné okrem iného aj pre ochranu práv a slobôd druhých.

Úloha tlače zahŕňa aj informácie o súdnych konaniach a ich komentovanie, za predpokladu, že nepresahujú určité hranice, najmä pokiaľ ide o povesť a práva iných osôb.

Podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa § 2 ods. 2 Tr. por. dokiaľ právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu nie je vyslovená vina, nemožno na toho, proti komu sa vedie trestné konanie, hľadieť ako by bol vinný.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že návrh žalobcu je dôvodný len čiastočne. Autorka článkov v rozpore so zásadou prezumpcie neviny opakovane tvrdila, že žalobca si objednal vraždy iných osôb napriek tomu, že trestné konanie vo veci objednania vrážd nebolo ešte právoplatne skončené a žalobca za tento trestný čin nebol v čase uverejnenia článkov právoplatne odsúdený. Súd preto žalovanú v súlade s ustanoveniami § 13 ods. 1 OZ na satisfakciu - ospravedlnenie sa žalobcovi za takéto tvrdenie a zverejnenie fotografie žalobcu v súvislosti s týmto tvrdením zaviazal. Súd návrh vo zvyšnej časti ako nedôvodný zamietol. Namietané časti článkov, kde autorka žalobcu hodnotila ako nebezpečného recidivistu, sebavedomého zločinca, známeho kriminálnika, nebezpečného človeka, recidivistu s primitívnymi spôsobmi súd posúdil ako hodnotiaci úsudok autorky článkov, ktorý vyjadroval jej subjektívny názor, ku ktorému dospela na základe získaných informácií a vlastného úsudku. Nejednalo sa o neoprávnenú kritiku, pretože vychádzala z pravdivých skutočností a podkladov. V konaní bolo preukázané, že žalobca je výbušnej povahy, často používa vulgarizmy, za určitých okolností je agresívny a v niektorých ľuďoch svojím správaním vyvoláva strach a obavy. V konaní sám potvrdil, že bol v minulosti viackrát súdne trestaný a to aj za násilnú tresnú činnosť. Podľa odpisu z registra trestov bolo zistené, že trestaný bol aj po roku 1989 a nie tak, ako tvrdil, že po revolúcií už nie. Označenie nebezpečný recidivista v danom prípade je potrebné posudzovať v širšom slova zmysle a nie len z hľadiska trestnoprávneho. Vzhľadom na uvedené súd návrh vo zvyšnej časti ospravedlnenia zamietol.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa platnej judikatúry náhrada nemajetkovej ujmy je prípustná len výnimočne a to v prípadoch, ak morálne zadosťučinenie nie je postačujúce a porušením osobnostných práv bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôkazné bremeno v tomto prípade zaťažuje žalobcu. Ani jeden z navrhnutých a vypočutých svedkov nepotvrdil, že po uverejnení predmetných článkov by došlo k zmene vzťahov medzi nimi a žalobcom resp., že by výlučne uvedené konkrétne články znížili dôstojnosť a vážnosť žalobcu v blízkom okolí alebo verejností. Viacerí svedkovia vypovedali, že článkov o žalobcovi bolo uverejnených viac a vyplýva to aj z doložených listinných dôkazov. Nakoľko žalobca neuniesol dôkazné bremeno súd mu náhradu nemajetkovej ujmy nepriznal.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca bol v konaní úspešný len čiastočne, preto súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde písomne dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť:

- proti ktorému rozhodnutiu smeruje,

v akom rozsahu sa napáda,

v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny,

a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 202 a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Bratislava 31.05.2011